

**UCHWAŁA NR XXXVII/306/21
RADY GMINY ŻURAWICA**

z dnia 21 maja 2021 r.

w sprawie przyjęcia Apelu do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w związku z pracami Komisji Europejskiej nad „Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 r. Przywracanie przyrody do naszego życia”

Na podstawie art. 16 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.),

**Rada Gminy Żurawica
uchwala, co następuje:**

§ 1. Rada Gminy Żurawicy wyraża swoje zaniepokojenie i zdecydowany sprzeciw wobec potencjalnie negatywnych skutków społecznych i gospodarczych dla Gminy Żurawica, regionu i całego kraju, jakie może spowodować wdrożenie dokumentu Komisji Europejskiej „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 r. Przywracanie przyrody do naszego życia”.

§ 2. Wystosować apel do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Przesłać niniejszą uchwałę:

- Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
- Marszałkowi Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
- Prezesowi Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej,
- Ministrowi Klimatu i Środowiska.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Żurawica.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Żurawica

Maciej Gałuszka

**Apel Rady Gminy Żurawica
z dnia 21 maja 2021 r.**

Do Prezesa Rady Ministrów Pana Mateusza Morawieckiego

**w sprawie prac nad „Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030
Przywracanie przyrody do naszego życia”**

Realizacja zapisów „Unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” doprowadzić ma m.in. do objęcia ochroną prawną 30% powierzchni lądowej oraz wyłączenia z użytkowania 10% tej powierzchni lądowej.

Doceniając wysiłki Komisji Europejskiej na rzecz ochrony różnorodności biologicznej oraz przeciwdziałania zmianom klimatycznym zauważamy, że niektóre działania budzą uzasadniony niepokój, ponieważ ich skutki mogą być negatywne dla zachowania różnorodności biologicznej oraz przeciwdziałania zmianom klimatu, w szczególności wynikające z objęcia ochroną ścisłą znacznych obszarów. O zagrożeniach związanych z bezkrytycznym przyjęciem tego dokumentu, w zakresie ochrony ścisłej, informują naukowcy oraz instytucje analityczne wskazując na:

- ryzyko utraty bioróżnorodności biologicznej w warunkach ochrony ścisłej, podkreślając, że trwałe zachowania bioróżnorodności biologicznej, wymaga aktywnego zrównoważonego użytkowania przestrzeni przez człowieka,
- ryzyko wystąpienia niekorzystnych skutków klimatycznych (np. przyspieszenie zmian klimatycznych, wzmożona emisja CO₂, wzmożony proces wylesiania w innych częściach świata),
- ryzyko wystąpienia niekorzystnych skutków przyrodniczych (np. spadek różnorodności biologicznej wskutek niekorzystnych zmian w ekosystemach leśnych),
- ryzyko wystąpienia niekorzystnych skutków społeczno-gospodarczych (np. załamanie się sektora leśno-drzewnego, masowe bankructwo, radykalny wzrost eksportu drewna i produktów drzewnych z krajów spoza UE).

Wdrożenie celu polegającego na objęciu ochroną ścisłą 10% obszarów lądowych niesie również ryzyko ograniczenia dostępności usług ekosystemowych, w tym swobodnego dostępu do lasów, a także ryzyko ograniczenia wszelkiego rodzaju inwestycji służących społeczeństwu polegających na poprawie warunków życia.

Przez długie lata wytrwałej i ciężkiej pracy mieszkańców, działaczy społecznych, przyrodników, samorządów i Lasów Państwowych, wypracowany został model zrównoważonego użytkowania przestrzeni, otwartego i przyjaznego dla turystów i mieszkańców, starającego się równoważyć konieczność zachowania bioróżnorodności jak i potrzeby rozwoju gospodarczego.

W fizjograficznych i własnościowych warunkach naszego regionu ingerencja oraz wyłączenie z użytkowania dodatkowych powierzchni może doprowadzić do skrajnie negatywnych reakcji i poczucia braku opieki Państwa.

Istniejący w naszym kraju model gospodarki leśnej, zakładający równorzędne znaczenie funkcji ochronnych, społecznych i produkcyjnych, w naszym regionie jak w soczewce, pozwala dostrzec jego zalety. Niezwykle cenne przyrodniczo tereny naszej gminy na przełomie kilkudziesięciu lat nie straciły nic ze swego bogactwa i różnorodności, a wręcz przeciwnie — zyskały. Od lat lesistość Podkarpacia wzrasta i osiągnęła obecnie blisko 40%, a jego bogactwo przyrodnicze nie budzi wątpliwości, stanowiąc powód do dumy mieszkańców.

Konsekwencją wprowadzenia ochrony ścisłej będzie znaczne ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów oraz dalszego ograniczenia prowadzenia działalności i rozwoju. Na terenie samego tylko województwa podkarpackiego ilość osób zatrudnionych w przemyśle drzewnym wynosi ponad 100 tys. Gospodarka leśna oraz przemysł drzewny mają istotne znaczenie dla rynku pracy, szczególnie na obszarach słabo uprzemysłowionych, takich jak nasz region, bazujących na bogactwach naturalnych.

Proponowany w Strategii zakres i sposób powiększenia obszarów chronionych na obecnym etapie konsultacji odbywa się jeszcze bez określenia szczegółowych kryteriów ich wyboru, sposobów ochrony, przy jednoczesnym braku jednoznacznych zasad i definicji.

Budzi to obawy o dowolne, często nienaukowe i nieweryfikowalne ustalenie wielkości powierzchni, jakie mają być objęte ochroną. Często, jak uczy doświadczenie wyniesione z prac nad utworzeniem sieci obszarów Natura 2000, pod naciskiem radykalnych organizacji ekologicznych, nieponoszących odpowiedzialności za swe działania i poglądy bezpodstawnie obszarom o niskich walorach przyrodniczych nadaje się wysoki status ochronny.

Komisja Europejska prowadzi obecnie prace nad uściśleniem pojęć i ustaleniem prawnie wiążących unijnych celów w zakresie odtwarzania przyrody. Nie jest jeszcze za późno na ukształtowanie diskutowanych obecnie rozwiązań w taki sposób, aby skutecznie chronić bioróżnorodność i jednocześnie zachować trwałość lasów wg sprawdzonego w Polsce modelu wielofunkcyjnej gospodarki leśnej.

Zdecydowanie popieramy podejmowane działania ukierunkowane na ochronę bioróżnorodności, ale uważamy jednak, że realizacja Strategii powinna odbywać się w sposób umożliwiający zrównoważone zagwarantowanie zarówno celów ochrony przyrody oraz społecznych i ekonomicznych warunków rozwoju naszych terenów. Uważamy, że jest możliwe uczciwe i umiejętne pogodzenie tych funkcji zarówno według podstaw naukowych, ekonomicznych i społecznych.